

[Korsgaard.]

Formue, de har, vil det ikke i fjerneste Maade genere den med nye Forslag paa dette Punkt atter at vende op og ned paa Tingene, maa-ske saadan, at af en eller anden mærkelig Grund en faar foræret en større eller mindre Formue, og en anden skal af med den.

Jeg beklager denne Tilbøjelighed til Forandring af Skatterne. Jeg er af den, om jeg saa maa sige gammeldags Opfattelse, at jeg kan fristes til at sige, at de gamle Skatter er gode Skatter, af den Grund, at Tingene indstiller sig efter dem, og omvendt, at nye Skatter gennemgaaende er daarlige Skatter. At der kan være visse Uligheder, der bør rettes, og at der navnlig kan være visse Kommuner, som i Øjeblikket er saa vanskeligt stillede, at de maa hjælpes, skal ikke benægtes, og de bør efter min Mening ogsaa kunne hjælpes. Men jeg nærer i øvrigt en meget stor Tvivl om, at man ved Lovgivning efter visse faste Regler overhovedet kan naa til, at der ikke desuagtet kan blive Kommuner tilbage, om hvilke man vil sige, at de ikke kan klare sig selv.

Det mere indgribende i de her nævnte Skattespørgsmaal findes strengt taget ikke paa det Forslag, der som det første af Skatteforslagene er til Behandling i Øjeblikket, nemlig Forslaget til Lov om personlig Skat til Kommunen. Naar nu Forslagene skal til Forhandling, vilde det være interessant at vide, om det overhovedet er Meningen, at der skal føres en reel Forhandling om dem, eller om de to Regeringspartier har vedtaget, at de skal igennem, saadan som de er, men ogsaa paa dette Spørgsmaal vil jo Fremtiden give Svar.

Som allerede nævnt af de to foregaaende Ordførere, er det nye, hvormed Lovforslaget vedrørende personlig Skat til Kommunen afviger fra den bestaaende Lovgivning, navnlig det, at man kan forhøje Indkomsten med indtil 50 pCt. i Stedet for 40. Man siger, det vil give en bedre Ligning. Ja, hvorfor ikke forhøje med et Par Hundrede Procent? Vilde det ikke give en endnu bedre Ligning? Det er den Slags Ting, man kan sige. Hvor er Grænsen overhovedet? Tager man en almindelig Købstad med almindelige Forhold, saa tør jeg paastaa, at den Progression, som det er muligt at have i Provinskøbstæderne, er fuldt saa stor som den, man har i København. At man naturligvis altid kan konstruere nogle enkelte meget store Indkomster, som ikke rammes forholdsvis saa haardt, som det sker i København, er en Sag for sig. Jeg synes, at Progressionen er særdeles respek-

tabel i den Lovgivning, vi har. Naa, der er jo for saa vidt ikke noget egentligt Princip i det, og jeg nærer ingen Tvivl om, at den Forhøjelse, man foreløbig har stillet i Udsigt, vil blive gennemført.

Mere vigtigt end denne Forandring er hele den Omlavning af Erhvervsbeskatningen, som foreslaas, og der maa jeg tilstaa, at det er mig uforstaaeligt, hvorfor det er nødvendigt rent principielt at lave om paa den bestaaende Erhvervsskatte-lovgivning paa et Tidspunkt, hvor vi staar over for Nedsættelsen af en Kommission. Jeg har nok hørt, at der er visse af de store Kommuner her omkring København, som i høj Grad er interesserede i dette Forslag, og i og for sig ikke Kommuner, som er ledet efter de politiske Principper, som er Regeringens, men jeg forstaar bare ikke, hvorfor dette skulde være af afgørende Betydning. Jeg maa om selve Forslaget sige, at jeg synes, det i hvert Fald har een stor Fejl, den nemlig, at der ikke i Lighed med den bestaaende Lovgivning bliver et vist Beløb, som erhvervsskattefrit kan indtjenes i en Erhvervskommune, i hvert Fald naar det drejer sig om Funktionærer. Jeg mener, at det vil give et ofte urimeligt Besvær at finde ud af, om der ikke er et eller andet ubetydeligt Beløb, som den paagældende Skatteyder skal svare Skat til Erhvervsskattekommunen af. Jeg tror, jeg har nævnt det før, men hidtil har det ikke været muligt at skaffe Ørenlyd for Ønsket om Ændringer paa dette Omraade. Behandlingen af Lovforslaget vil vise, om der vil blive det.

Endelig vil jeg angaaende dette Lovforslag og maaske ogsaa til en vis Grad angaaende de andre spørge, om det er Meningen, at man vil gøre Forsøg paa at holde Lovene. Jeg har ofte været inde paa dette Problem, men det har hidtil ikke været mig muligt at vække nogen som helst Interesse hos den højtærede Indenrigsminister for Spørgsmaalet. Jeg har fra denne Talerstol gentagne Gange sagt — og der er ingen, der har modsagt det —, at Loven, som den er, holdes ikke. De Skatteskalaer, som man har i en Række Købstæder, er fuldkommen ulovlige, og der vil jeg gerne — som det sidste saglige Punkt, om jeg saa maa sige, jeg har at udtale mig om — henstille til de nuværende Magthavere, om man ikke tør haabe paa, at de vil gøre noget for, at de Love, de gennemfører, ogsaa bliver holdt.

Jeg skal indskrænke mig hertil og saa i øvrigt henvise til de Udtalelser, jeg ved tidligere Behandling af tilsvarende Lovforslag har fremsat.